

Júpiter

2

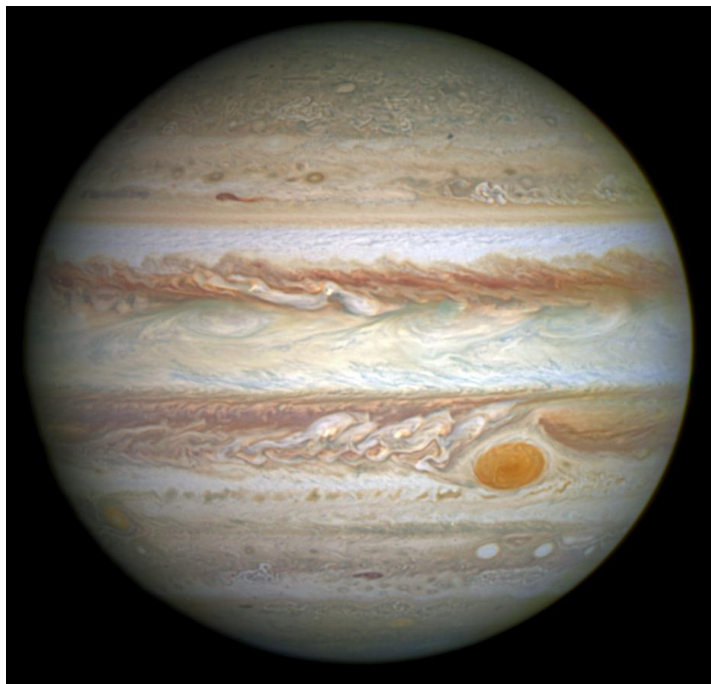
Júpiter és el cinquè planeta en ordre de proximitat al Sol.

Amb els prismàtics el podem observar com un punt brillant i llunyà acompanyat de les seves quatre llunes principals.

Si l'observem amb telescopi veurem les seves franges clares i fosques.

És el més gran de tots i, després de Venus, és el més brillant. Té tanta massa que produeix sensibles perturbacions en les òrbites d'asteroides i cometes.

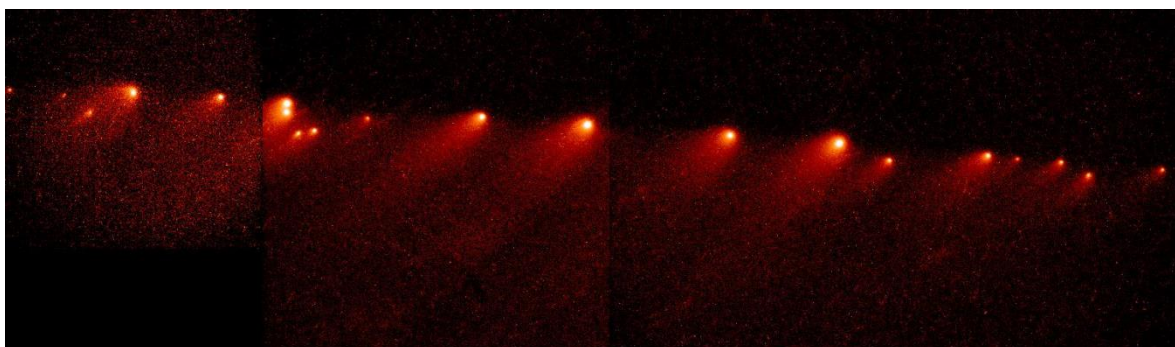
La seva rotació és de 9h i 50 minuts, molt menor al dia terrestre. Aquesta velocitat de rotació produeix un gran camp magnètic que dona lloc a fantàstiques aurores polars.

En aquesta imatge podem observar la famosa taca vermella que és un huracà d'immenses dimensions que remou l'atmosfera. Aquest huracà és tan gran com pràcticament tres Terres.

Les sondes Pioneer, Galileu i Voyager indiquen que el planeta es va fent cada vegada més petit. Júpiter es contrau un mil·límetre cada any.

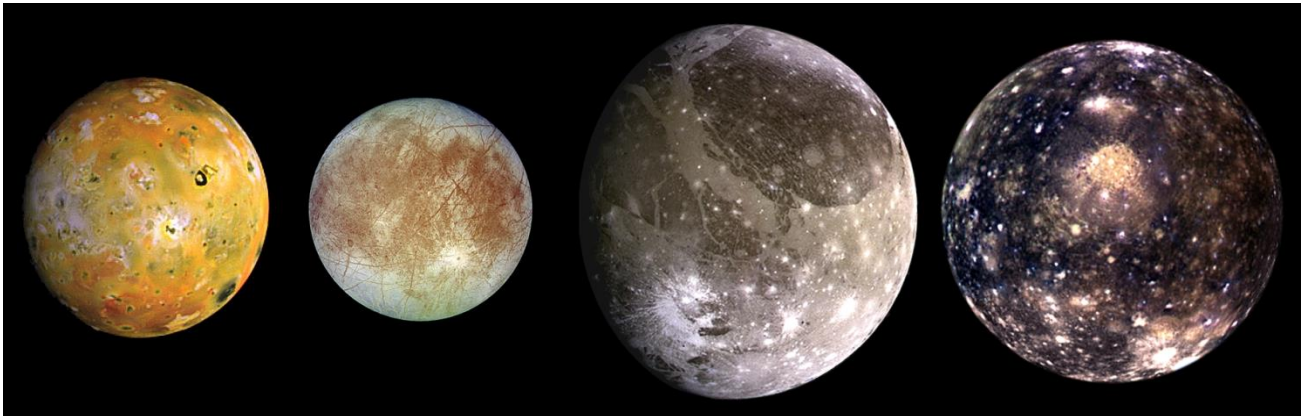
El Telescopi espacial Hubble va poder captar l'impacte del cometa Shoemaker-Levy 9 amb Júpiter. Quan això va succeir vam poder observar una imatge que es coneix com "*El collar de perles*"

Actualment coneixem disset satèl·lits de Júpiter i un anell de materials que orbita al seu voltant. L'anell el va descobrir la sonda Voyager i és de quatre quilòmetres de gruix.

Evidentment, no és tan espectacular com el de Saturn.

En la imatge inferior podem veure les imatges de les quatre llunes galileanes. Són conegudes amb aquest nom en honor a seu descobridor Galileu Galilei que les va descobrir al 1610. Per ordre d'esquerra a dreta tenim Calisto, Europa, Ganímedes i Ío.

Ío té una temperatura mitja de -143°C . Té una gran activitat volcànica que fa que, en les zones properes als volcans, la temperatura arribi fins els 1700°C . Per això es diu que Ío és un planeta calent.

Europa és més petit que la nostra Lluna i està envoltat per una capa de gel. Per aquesta raó és un planeta molt llis. Per sota d'aquesta capa sembla ser que trobaríem un oceà d'aigua salada. A més, Europa té una atmosfera fina d'oxigen.

Ganímedes és el satèl·lit més gran del sistema solar. Fins i tot és més gran que Mercuri, i que Plutó. També té una capa de gel de cent a dos-cents quilòmetres de gruix i a sota conté aigua en estat líquid.

Calisto està crivellat pels meteorits